

CASTELLS CATALANS

CASTELLNOU DE BAGES

Nom del castell: Castellnou
Data de construcció: XI
Municipi: Castellnou de Bages
Comarca: Bages
Altitud: 624 m
Coordenades: E 1.830034 N 41.851020
(Geogràfica - ETRS89)
Com arribar-hi: després d'accedir al nucli habitat de Castellnou de Bages cal seguir la carretera vers el nord i passar la Figuerola, i abans d'arribar al Serrat dels Cellers (on acaba l'asfaltat) s'ha de prendre una pista que es desvia a l'esquerra que s'ha de seguir fins a situar-se sota el Serrat de la Torre on hi ha la torre del Castellnou. S'hi puja per lapista de la dreta.

Història

El nom de Castell Nou prové del fet que no fou construït fins al s.XI. Més que un castell, era una zona de guaita que prevenia dels atacs enemics. Comprenia el terme de Castellnou i el del Buc. Aquest últim terme apareix documentat ja al 952 i no tenia castell, ja que prop seu s'erigia el d'Or. Aquest, però, fou destruït per Almansor el 999 i no es va reedificar.

El 1001 ja apareix el Castell Nou dins el terme de Buc. Sota la jurisdicció dels comtes de Barcelona, el 1018 la comtessa Ermessenda l'infeudà al comte Guifré de Cerdanya.

Va ser domini feudal dels Balsareny i passà per testament a la neboda del comte, Guisla, ca-

sada amb el vescomte de Barcelona Udaldar II. Quedava, així, lligat al vescomtat de Barcelona.

El 1187, Berenguer de Guàrdia el deixa a Arbert de Castellvell en lliure i franc alou.

El 1246 apareix ja com a possessió del rei Jaume I, que el permutà al bisbe de Vic per diverses propietats a València. Els bisbes el van unir en una sola baronia juntament amb el d'Artés i el de Sallent, mantenint, però, la separació dels termes.

El 1321, el rei Jaume II en confirmava la possessió a favor del bisbat de Vic, el qual la va mantenir fins a la desaparició dels dominis feudals.

Les restes

Es tracta d'una construcció defensiva del s.XI, l'única resta significativa de la qual és la torre de defensa. Té forma cilíndrica i s'enlaira fins als 12 metres, malgrat que ara es troba mig esberlada a partir del segon nivell.

Aquesta construcció era força robusta, i les parets inferiors tenien un gruix de 2,45 m. L'interior de la torre era molt reduït i quedava dividit en tres nivells per mitjà de desgruixaments dels

murs. Com que no es conserven restes de cap cobertura de pedra, cal suposar que els nivells quedaven separats per empostissats. No queda cap vestigi de la porta d'accés, que es devia obrir a l'est, a l'altura del segon nivell.

A la banda oest, el mur es va reforçar amb uns blocs de pedra natural i amb d'altres portats

i units amb morter. La torre es va aixecar amb blocs de pedra ben escantonats, disposats en filades horitzontals i units amb morter de calç. Entre les dues filades que formen el gruix de la paret es veuen pedres col·locades sense cap mena d'ordre, però que formen un sol bloc a causa de l'abundància de morter i grava que les uneix. Les grans clapes de morter que hi ha a l'exterior indiquen que aquests paraments van estar totalment arrebossats.

Al voltant de la torre es conserven vestigis d'una construcció rectangular i de murs, probablement de contenció.

Informació extreta del volum *El Bages* de la Catalunya Romànica de l'Editorial Pòrtic, gener de 2002.

Jordi Gironès Vilardebò
Maig de 2012

